

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 17/2018
29.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мануела Фаркаша, због продуженог кривичног дела недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 33. и члана 61. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мануела Фаркаша, адвоката Славка Берћана, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 – Кв По1 589/17 од 13.12.2017. године и Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж1 По1 - Спк 1/18 од 06.02.2018. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мануела Фаркаша, адвоката Славка Берћана, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 – Кв По1 589/17 од 13.12.2017. године и Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж1 По1- Спк 1/18 од 06.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 – Кв По1 589/17 од 13.12.2017. године, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал, за изрицање јединствене казне, осуђеном Мануелу Фаркашу, па су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то: пресуда Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 од 30.12.2014. године, која је постала правноснажна 23.03.2015. године, којом је окривљени Мануел Фаркаш оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 33. и члана 61. став 1. КЗ и којом је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му је урачунато време проведено у притвору у периоду од 05.12.2014. године до 30.12.2014. године и пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3562/13 од 12.02.2014.

године, којом је окривљени Мануел Фаркаш оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му је урачунато време проведено на лишењу слободе у периоду од 25.02.2009. године до 27.02.2009. године, тако што је Виши суд у Београду – Посебно одељење осуђеног Мануела Фаркаша, узимајући му као утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 од 30.12.2014. године, која је постала правноснажна 20.03.2015. године, у трајању од 5 (пет) година и по пресуди Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године, која је постала правноснажна 12.02.2014. године, у трајању од 6 (шест) месеци, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору по пресуди Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 од 30.12.2014. године у периоду од 05.12.2014. до 30.12.2014. године, време проведено на лишењу слободе по пресуди Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године у периоду од 25.02.2009. до 27.02.2009. године, време проведено у екстрадиционом притвору у периоду од 07.12.2016. године до 02.06.2017. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 од 30.12.2014. године, почев од 02.06.2017. године па надаље.

Пресудом Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж1 По1- Спк 1/18 од 06.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Мануела Фаркаша, адвоката Славка Берћана, а пресуда Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк По1 36/14 – Кв По1 589/17 од 13.12.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Мануела Фаркаша, адвокат Славко Берћан, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, обијану другостепену пресуду, укине првостепену пресуду и захтев тужилаштва одбије сходно члану 555. ЗКП⁶.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мануела Фаркаша, адвоката Славка Берћана је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер је суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, преиначујући предметне правноснажне пресуде и осуђујући окривљеног на јединствену казну затвора, повредио закон, на тај начин што му је узео као утврђену, поред казне затвора у правноснажној пресуди Вишег суда у Београду – Посебно одељење Спк

По1 36/14 од 30.12.2014. године, која је постала правноснажна 20.03.2015. године, у трајању од 5 (пет) година и казну затвора по пресуди Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године, која је постала правноснажна 12.02.2014. године, у трајању од 6 (шест) месеци, а у односу на коју казну је, према наводима захтева, наступила релативна застарелост извршења и то дана 12.02.2016. године. У вези тога, бранилац истиче да, и ако се прихвати став апелационог суда, да је наредбом за расписивање потернице Основног суда у Бечеју дана 21.05.2015. године у предмету Ик 137/14, прекинуто застаревање извршења наведене казне, то се према наводима захтева, у конкретном случају има сматрати да је релативна застарелост извршења предметне казне наступила дана 21.05.2017. године, а што је свакако пре поднетог захтева тужилаштва за организовани криминал од 12.09.2017. године, за изрицање јединствене казне затвора, тј. пре доношења побијаних пресуда.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нису основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 105. тачка 7) КЗ прописано је да ако у том законику није друкчије одређено, изречена казна не може се извршити кад протекне две године од осуде на казну затвора до једне године, на новчану казну, на казну рада у јавном интересу или на казну одузимања возачке дозволе.

Чланом 107. ставом 4. КЗ прописано је да се застарелост прекида сваком радњом надлежног органа, која се предузима ради извршења казне, а ставом 6. истог члана је прописано да застарелост извршења казне настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост извршења казне.

Из списка предмета произилази да је окривљени Мануел Фаркаш, пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3562/13 од 12.02.2014. године, оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовања новца из члана 223. став 2. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му је урачунато време проведено на лишењу слободe у периоду од 25.02.2009. године до 27.02.2009. године, те да је након тога, од стране Основног суда у Бечеју, дана 21.05.2015. године у предмету Ик 137/14, расписана потерница ради извршења наведене казне затвора.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају релативна застарелост извршења казне затвора у трајању од 6 (шест) месеци којом је окривљени осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године (правноснажна 12.02.2014. године), прекинута је од стране Основног суда у Бечеју дана 21.05.2015. године, у предмету Ик 137/14, издавањем наредбе за расписивање потернице, ради извршења предметне казне затвора. Ово из разлога што се застарелост извршења казне прекида сваком радњом надлежног државног органа, сходно члану 107. став 4. КЗ, а то поред суда, подразумева дакле и рад полиције, која суштински свакодневно поступа према расписаној потерници, а што представља радњу трајног карактера, која у том случају свакодневно прекида застарелост и

наступање релативне застарелости извршења казне, све до наступања апсолутне застарелости извршења казне.

Како је у конкретном случају пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 3361/10 од 04.06.2013. године, правноснажна 12.02.2014. године, окривљени Мануел Фаркаш, осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, и како је сходно члан 105. тачка 7) у вези члана 107. став 6. КЗ апсолутна застарелост извршења наведене казне наступила дана 12.02.2018. године, дакле после доношења побиганих пресуда, то су неосновани наводи браниоца окривљеног да је суд одлуком о кривичној санкцији, узимајући предметну казну затвора као утврђену приликом изрицања јединствене казне затвора окривљеном, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3)ЗКП.

Врховни касациони суд наглашава да треба разликовати дејство потернице у односу на застарелост извршења казне, од њеног дејства у односу на застарелост кривичног гоњења. Наиме, када је реч о застарелости извршења казне, као што је већ напред наведено, расписивањем потернице прекида се релативна застарелост извршења казне и у том случају то може трајати до наступања апсолутне застарелости извршења казне, с обзиром да се застарелост извршења казне прекида сваком радњом надлежног државног органа, а то осим суда може бити и полиција која свакодневно поступа по расписаној потерници, вршећи на тај начин радњу која има трајни карактер. Са друге стране, када је реч о расписивању потернице у односу на застарелост кривичног гоњења, њено дејство се састоји у томе да потерница прекида релативну застарелост кривичног гоњења, од када застарелост кривичног гоњења поново почиње да тече на основу члана 104. став 3. КЗ, односно почиње да тече нови рок релативне застарелости, с обзиром да се застарелост кривичног гоњења прекида сваком процесном радњом (само радњом процесних субјеката, а не радњом надлежног државног органа) која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић